

Voorzang: NLB 377:1,2,3,4 (Zoals ik ben)
Psalm 97:1,3 GK
Wet
NLB 836:1,2 (O Heer die onze Vader zijt)
Gebed
Lezen: 2 Tim. 3:10-4:8
Psalm 89:6,7 GK
Tekst: 2 Tim.4:4
Verkondiging
Psalm 89:8 GK
GK gezang 121:1,2,5,6,8,9

Ik zal wel niet de enige zijn die soms bij een toespraak denkt: dit wil ik helemaal niet horen. Of bij een preek. Soms kijk je naar een talkshow en je hoort over welk onderwerp het gaat, en de gasten worden aan je voorgesteld. Soms denk ik dan, als ik zie dat de gasten uit een bepaalde hoek van de samenleving komen: dit wil ik niet horen.

Soms luister je toch, en valt het achteraf mee, en ben je beschaamde, omdat je zo bevooroordeeld was.

Er zijn heel veel dingen die je niet graag hoort, en er zijn andere waar je graag naar luistert.

Wat wil je horen: dat is een belangrijke vraag om iemand aan zichzelf te ontdekken. Ben jij wel zo objectief? Wat wil je nu graag horen? Misschien ga je een spreker opzoeken die naar je smaak is. Maar krijg je dan de waarheid te horen?

Daar gaat het ons toch om?

Je kunt het zien gebeuren als het met iemand over zijn gezondheid gaat. Slechte berichten hoor je niet graag. Soms blijken mensen zelfs doof te zijn als de dokter een waarschuwing geeft, ze horen het gewoon niet. Reden waarom ook vaak wordt gezegd dat je met zijn tweeën moet gaan om een moeilijk gesprek met de dokter te hebben.

Zo is het met de gezonde leer ook. Die hoor je liever niet, want die zegt dat je ziek bent en dat je gered moet worden en dat daarom Jezus Christus naar de aarde is gekomen.

Toch is dat de waarheid, die je alleen maar tot je eigen schade kunt afwijzen

Ik stel u de volgende vraag, die ook het thema voor de preek wordt:

Wat wil je horen?

1. Mooie verzinsels
2. of de volle waarheid?

1. Er zijn beroemde verhalenvertellers, die heel open reageren als aan het eind gevraagd wordt: is dit prachtige verhaal echt zo gebeurd? Het antwoord is dan: het geeft niet als het niet zo gebeurd zou zijn, het is in ieder geval een mooi verhaal.

Maar daar moet je bij de apostelen niet mee aankomen. Petrus schrijft een keer dat ze niet vernuftig gevonden verdichtsels zijn nagevolgd, toen ze de gemeente vertelden van de glorierijke komst van de Heer, maar dat ze er echt bij waren in de nacht van de verheerlijking.

In het Grieks staat er mythen. Dat zijn de godenverhalen. Waarvan veel Griekse filosofen zelf ook zich afvroegen of ze echt waar zouden zijn of alleen maar mooie verhalen.

Niet elk verhaal dat je vertelt hoeft waar gebeurd te zijn. Het mag ook een sprookje zijn. Maar dan weet je ook dat het om fantasie gaat, zelfs al begin je met: er was eens. In de bijbel staan ook verhalen waarbij gezegd wordt dat de bedoeling niet is om geschiedenis te vertellen maar om iets te leren: de gelijkenissen bij voorbeeld.

Maar als het gaat om dat wat de bijbel de waarheid noemt, dan draait het om de werkelijkheid dat de Zoon van God mens is geworden en hier bij de mensen heeft gewoond, en hier hun verlossing is komen te brengen door te sterven voor zondaren.

In de nacht van de verheerlijking, waar Petrus zo mooi op terugkijkt, kwamen Mozes en Elia bij Jezus op de berg om met Hem te spreken over de taak die Hij zou gaan volbrengen: sterven in Jeruzalem.

Nu zouden we misschien wel willen weten wat voor verdichtsels het dan waren die Paulus op het oog heeft. Titus, zijn collega, heeft wel eens te maken gehad met Joodse verzinsels die de

waarheid van het evangelie verduisterden (Titus 1:14). Timoteus maakte dat zelf ook wel mee, want ooit zei Paulus tegen hem dat hij zich niet moest laten verleiden tot twisten over verzinsels en eindeloze geslachtsregisters. Het lijkt er op dat beiden te maken hebben gehad met geleerden die tegen hen zeiden dat ze zich niets moesten verbeelden: zij kwamen pas kijken. De echte wetenschap moet je toch zoeken bij hen die doorkneet zijn in de Joodse geleerdheid. Paulus bemoedigt Timoteus dan door te zeggen dat hij van jongsaf is opgegroeid met de kennis van de heilige Schriften en dat dit genoeg is. Daar hoeft geen andere kennis aan toegevoegd te worden. Er was onder de Joden een hele verteltraditie ontstaan, naast de heilige boeken van het Oude Testament. Maar in al die toevoegingen die mensen hadden bedacht, was geen plaats voor Jezus Christus. Wie er veel van wist voelde zich een hele geleerde, maar bracht mensen in de war.

Dit gebeurt vandaag door boeken als van Dan Brown, die voor waar doorgeeft wat verzonnen is en waardoor je de waarheid over geloof en kerk zou kunnen kwijt raken. Wat historisch is en wat verzonnen is loopt bij hem door elkaar.

Beter is het boeken te lezen, die duidelijk zich laten kennen als verbeelde verhalen, zoals Tolkiens *In de ban van de ring*, of te kijken naar de film over de kronieken van Narnia, van C.S. Lewis. Daar worden christelijke thema's neergezet in een verzonnen wereld, daar lopen echt gebeurd en niet echt gebeurd niet door elkaar.

Als Paulus in zijn slotwoord Timoteus oproept om het woord te verkondigen, doet hij dit in het besef dat God in de hemel toekijkt, en Jezus Christus ook. En dat is Jezus Christus die leeft in de hemel en die zal komen om iedereen te oordelen, of je dan al gestorven bent of dat je dan nog leeft.

Dit is Jezus Christus die hier op aarde verschenen is en die zal terugkeren. Hij is verschenen, heeft geleden, is gestorven en begraven, maar opgewekt uit de dood. En nu regeert Hij. Hij is koning. Dat is geen verdichtsel. Timoteus: je doet geen oproep in de naam van iemand die niet echt bestaan heeft maar in de naam van iemand die leeft: Op die oproep moet hij zelf blijven aandringen: of het nu uitkomt of niet: of mensen willen luisteren of niet: Jezus Christus staat boven hen en in zijn naam mag je zeggen dat hij recht op ieder heeft.

Het zal vaak niet uitkomen want er komt een tijd dat de mensen alleen maar willen luisteren naar de leraars die ze zelf hebben uitgezocht, die lekker in het gehoor liggen, en het bericht van de gezonde leer niet willen horen.

Blijf nuchter, schrijft de apostel: als er een bericht komt dat het met jezelf en met de wereld wel meevalt en dat er geen redder nodig is, geloof het niet, want je houdt jezelf voor de gek. Het is net zo onverstandig als te denken dat je beter bent wanneer er een goede dag is, terwijl de uitslag van het onderzoek uitwijst dat je behoorlijk ziek bent.

Daarom zal het brengen van de boodschap altijd moeite brengen, en is het maar het beste je er op voor te bereiden, dat de mensen niet klaar staan om je juichend in te halen.

2. Maar nu de volle waarheid. Die is niet altijd fijn om te horen. Maar brengt je wel geestelijke gezondheid en redding.

Dan moet je vertellen van hemel en hel.

En je ziet de mensen al denken: dit wil ik niet horen.

Dan moet je vertellen dat er een wet is en dat er regels zijn.

En je vreest dat mensen dan afhaken omdat ze daar zo moe van zijn.

Dan moet je vertellen dat God alles geschapen heeft en orde in zijn schepping heeft gebracht en dat je die niet zomaar kunt omkeren.

Maar mensen zullen zeggen dat er vooruitgang is, en dat niet alles wat vroeger aanvaard werd daarom nu ook maar geaccepteerd moet worden en wat vroeger verboden was daarom nu ook niet zou mogen.

Het is een moeilijke tijd in de kerk. Want niemand wil terug naar de tijd dat de kerk over alles een oordeel had, en het leek of er geen moeilijke problemen waren als je maar luisteren wilde.

Maar het gaat van kwaad tot erger als we nu zouden denken dat alles ter discussie staat en dat er geen blijvende waarheid is.

Paulus zag ze aankomen, die dwaalleraars. Maar als Timoteus het woord brengt, dan moet hij weerleggen: dus ingaan op dwaling, bestraffen, als het levensgedrag fout is, vermanen: de weg wijzen: maar wel geduldig, en ook door in te gaan op wat er leeft: onderwijs te geven.

Laten we dieper ingaan op de volle waarheid. Daar is de Bijbel duidelijk over, want daarin staat opgetekend het woord van de Here zelf: Ik ben de weg, de waarheid en het leven.

De Here Jezus liefhebben: zijn verschijning: Hem liefhebben zoals Hij gekomen is in deze wereld. Een verschijning is geen verzinsel.

En van daaruit moet je het licht van Gods Woord over het leven laten schijnen. Wie liever zichzelf wil redden en niet door Jezus Christus wil worden, hoeft ook niet naar zijn regels te luisteren en hoeft Hem ook niet te volgen.

En indien je liever zelf voor God verschijnt zonder de Here Jezus, draag je ook zelf het risico van eeuwige straf.

Als je Jezus als redder aanvaardt zul je ook je afvragen waarvan je gered wordt en kun je niet zwijgen over zondeval. Maar dan ook niet over schepping. En over God die alles goed gemaakt heeft en regels aan zijn schepping heeft opgelegd.

Heb je Jezus liefgehad, geloof je dat Hij voor jou in deze wereld gekomen is en heb je Hem gevolgd, dan mag je Paulus naspreken:

Voor mij ligt gereed de krans van de rechtvaardigheid: een krans die je eerlijk hebt verdiend. Niet door je eigen werken (Rom 9 slot) maar door de liefde tot de Here Jezus.

Verkondig het Woord: dat is taak voor hen die daarvoor aangesteld zijn, en voor heel de kerk, dus voor u allemaal. Blijf aandringen, of het nu uitkomt of niet. Het zal je zelf niet altijd uitkomen, maar hier gaat het toch vooral over de hoorders die het niet zal uitkomen. Om dit te kunnen, moet je wel grote dingen wagen. Wijs terecht en overtuig: schuw de discussie niet, toon aan dat het denken en doen zonder Christus vast loopt; straf en vermaan met alle didactisch geduld.

Maar het kan gebeuren dat de mensen hoe dan ook niet willen luisteren: er komt een tijd dat de mensen de heilzame leer niet meer verdragen. Niet meer naar de waarheid luisteren maar naar verdichtfels, verzinsels. Waar uiteindelijk alles uit bestaat wat niet van Christus komt, wat niet de volle waarheid is.

En dan, als je zo wordt uitgespuwd, wees dan nuchter, als Timoteus: besef dat dit erbij hoort, aanvaard het lijden, het afgewezen worden of erger, maar ook dan: blijf niet stil zitten maar doe je werk als evangelist: blijf doorgaan het woord te verkondigen.

De volle waarheid, waar het al eerder in een preek over ging:

Als wij met Christus gestorven zijn, zullen we ook met Hem leven;

als wij volharden zullen we ook met Hem heersen,

Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons verloochenen,

Als wij ontrouw zijn (want we vallen zo vaak tegen): Hij blijft trouw, want zichzelf verloochenen kan Hij niet. Hij heet zelf: de waarheid en het Woord over Hem is de volle waarheid.

Amen